

Publicerad 2013-05-25 05:10 av Magica

Skreven av mig 2008. Publicerar den här först nu. På nåt sätt känns denna text lika aktuell idag.

Jag borde

Jag borde någonstans gå vidare, i en tro, i en längtan, trots fruktan. Mina händer rör sig över tangentbordet, tillbakablickar av mitt förflutna, mitt nu och stråk av en eventuellt möjlig framtid ter sig flämta förbi, sucka och långsamt dö. Medan min trötthet vilar mellan ögonen och smilar genom neonskimmer av guldtoner. Jag kan inte längre se var jag är på väg, mina ord existerar inte på samma sätt utanför det vita. Och bara för ett svagt ögonblick undrar jag om det faktiskt gör någonting?

Jag andas dina sorger genom de outtalade orden, de du faktiskt inte säger, som du tror jag inte skulle förstå. Varje andetag du tar för mej ett steg närmare Gud, det totala, det vackraste av alla ljus, det de troende verkar tala om. En detalj är att jag inte tillhör dessa.

Svarta skuggor genom talande tider, en morgontimma jag längtar till där tiden tycks stå helt stilla. Grönt ljus, skogslängtan och talldoft, en bädd av mossor och solens värmande strålar.

Jag borde någonstans veta vad det är jag borde göra med mitt liv, vad är det jag är ämnad för egentligen? Jag får inte något svar. Jag går in i fel arena gång på gång, smällarna ter sig allt hårdare men gråten har börjat vänja sig.

Varje sekund av åtrå för mej närmare ett svar, eller i alla fall någon form av mening. Men vad händer när min meningsuppbyggnad inte är som sig bör? När jag inte faller in i mallen, ramen, där vi alla verkar anta vi ska vara?

Jag flåsar stumt, letar efter ytterligare en sidoväg, som jag alltid gjort och ve och fasa kanske alltid kommer att göra. Men var är nyckeln till slutmålet, var är dörren till livet? Det brinnande, glödande, längtande, blödande, passionerade, värmande, heta? Var är jag i processen? Är jag en marionettdocka eller är det i själva verket jag som styr? Olika ter sig ödets lotter. Jag tror, jag tror inte, jag tror, jag tror inte. Jag ramlar i tankarna, faller handlöst ned från de uppstignas hungrade regler. Det är inte så här man borde vara, inte så här man borde fungera. Men jag kan inte göra på något annat sätt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magica med Poeter.se id #12431 innehar upphovsrätten